

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۱/۰۳/۱۶

محمد معصوم هوتک

پښتون فردوسي

په پښتنو شاعرانو کې دوو تنو ته د "پښتون فردوسي" لقب ورکړه سوی دی. دا دوه تنه پښتانه شاعران د عصر له مخې په یوه زمانه کې اوسېدلي دي خو یو د پېښور د نوبار او بل ئې د کندهار په ارغنداو کې د جیلوور اوسېدونکی وو.

هسي خو خوشحال خان خټک هم چې کله د خپلې شاعرۍ کمیت او کیفیت مخې ته کېږدي، خپل ځان ورته دومره په تاله دروند ښکاره سي چې فردوسي لا هم د ځان سیال نه گڼي:

که له هجوي له غندنې درته وایم
فردوسي مي په دا کار کېني نه دی سیال
فردوسي لري څو بیته له محموده
زه لرم د اورنگزېب د دم جوال

(د خوشحال خټک مرغلري - ۶۱۰ مخ)

دغه دوه تنه له دې اسپته په دغه لقب نه دي بلل سوي چې گڼې دوی د پارسي ژبې د کثیرالکلام شاعر ابوالقاسم فردوسي (۱۹۳۰-۱۹۱۶ هـ ق) په شان نړیوال شهکار پرې ایښی دی، یا ئې د شعر کیفیت هغې درجې ته رسېږي چې د فردوسي شهنامه ئې لري، بلکې دا لقب له دې امله ورکول سوی دی چې د دوی په تخلیقي او ژباړل سوو آثارو کې هغه لار پالل سوي ده چې فردوسي د شهنامې په کېنلو کې اخیستي وه.

د ابوالقاسم فردوسي شهنامه په دريو غټو استقامتونو روانه ده چې یو استقامت ئې اسطوري دي، بل ئې د جگړو او مقابلو پر ډگر پهلوانی دي او دریم ئې یو لړ تاریخي مطالب دي. د "پښتون فردوسي" په لقب زموږ د دوو تنو پښتنو شاعرانو له کلامه منځ ته راغلي آثار هم همدغه دري واره برخي لري.

د ابوالقاسم په شهنامه کې د نادر او ارکانیکو لغتونو او کلماتو یوه ستره زېرمه خوندي سوي ده. زموږ ددغو دوو تنو ناظمانو په شعر کې هم د پښتو ژبې ډېر هغه لغات خوندي سوي دي چې که ئې زموږ لیکنو ته لار وموندله، په یقین سره ویلای سم چې د پښتو ژبې لغوي زېرمه به خورا زیاته بډایه او شتمنه سي.

د دغو دوو تنو پښتنو شاعرانو له خوا د ویل سوو بیتونو شمېر د ابوالقاسم فردوسي د شهنامې بیتونو ته رسېږي یا تر هغواوري.

د زیاترو محققینو له نظره او په هغو کې د مشهور الماني ختیځپوه تیودور نلډکي Theodor Nöldeke (۱۹۳۰-۱۸۳۶) د څېړنو له مخې د ابوالقاسم شهنامه د اته څلوېښت زرو او دوینځوس زرو تر منځ بیتونه لري. تیودور نلډکي د خپل دغه استنتاج له پاره د شهنامې څلوېښت بېلابېلي خطي نسخې کتلي او څېړلي دي. په دې څلوېښتو خطي نسخو کې دوی نسخې شپېته زره بیته او یوه نسخه څه دپاسه یو شپېته زره بیته لري. خو وایي په دغو درو نسخو کې الحاقې شعرونه گډ سوي دي.

زه غواړم په دې لیکنه کې د "پښتون فردوسي" لقب لرونکي دا دوه تنه در وپېژنم او د هغوی ایجادیات در وښیم.

د نوبار اوسېدونکی (پښتون فردوسي) ملا نعمت الله نومېږي. د محمدزي عطاؤ الله اخوندزاده زوی او په ۱۲۷۵ هـ ق کې زېږېدلی وو. ده خورا ډېر دیني، قصصي، فولکلوري او خیالي داستانونه په ځانگړي او روان نظم کېنلي دي. د ادبي تاریخ لیکونکو او د شعر ماهرانو ئې نظم ښکلې بللی دی. ده قصص له نورو ژبو څخه پښتو ته

د پاڼو شمېره: له ۱ تر ۶

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پاڼوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په خبر و لولی

راړولي دي او ويل كېږي چې په پارسي، عربي، پنجابي، چترالي او اردو ژبو كې د ترجمي صلاحيت درلود. مور ته معلومي منظومي ژباړي او تاليفات ئې دادي: موسی خان او گل مکی، ظریف خان سواتی، فتح خان قندهاری، لیلی او مجنون، شیرین او فرهاد، سوهني مهینوال، گل او صنوبر، د فردوسي شهنامي ترجمه، جنگنامه د رستم و سهراب، شهزاده بهراگور، واسع نامه نوبهار، طوطي نامه، خجسته بانو، چهار درویش، حاتم طایي، آداب زنان، اکتساب زنان، مکر زنان، بیربل نامه، نیمبولا او تیمبولا، وجه تسمیه پراچگان، مجموعه کسب نامه، جنگنامه حسنین، شاهنامه چترال، تذکره غوثیه، درالمجالس، حقیقت الاسلام، اعجاز محمدی، گلزار شایقین، جنگنامه شیرعلي، انیس الواعظین، تعبیر خوابنامه کلان، فالنامه کلان، تفسیر سوره رحمان، تفسیر سوره یاسین، سوره ملک، طب بوعلی سینا، شهزاده رعنا و زیبا، هشت بهشت، کلیله و دمنه، قصص الانبیاء، ۲.... او الف لیلی.

ملانعمت الله د ۱۹۲۹ع کال د سپتمبر پر ۳۰مه د جمعي په شپه مړ سوی او پر شنخته ئې لیکل سوي دي:

گور کي ناست یمه یوازي غم خپلی خو شوکت له مدرسې نه وي راغلی

د کندهار د ارغنداو د جیلاوور اوسېدونکی "پښتون فردوسي" میر حیدر صاحبزاده نومېږي. د ده په باب له نن څخه اووه شپېته کاله پخوا ارواښاد محمد دین ژواک په کابل مجله (۲۳ کال ۸مه گڼه) کې یو لړ مطالب له ده سره د مرکې پر بنسټ؟ خپاره کول. له دغې لیکنې څخه علامه رشاد مرحوم پخپل ناچاپ اثر پښتانه مصنفین (دریم توک ۱۰۱مخ) کې ځینې برخې راخیستي او خپل یادښتونه ئې هم پر زیات کړي دي. دغه راز د کندهار ولایت د اطلاعاتو او کلتور رئیس ارواښاد عبدالمجید بابي چې د میر حیدر صاحبزاده د "مناظرې" کتاب په ۱۳۸۳ش = ۲۰۰۴ع کال له کندهاره خپراوه، د صاحبزاده مرحوم پر ژوند ئې د ده د خپلو آثارو او اشعارو له مخې او دغه راز دده د زوی محمد عیسی اخنذاده له خولې نسبتاً مفصل ژوند لیک ورسره مل کړ.

زما دا اوسنی لیکنه د همدې درو واورو ماخذونو له مخې ترتیب سوي ده.

میر حیدر صاحبزاده زموږ په ادبي ماخذو کې په همدې نامه راپېژندل سوی دی. ځای ځای د میرحیدر آغا په نامه هم یاد سوی دی. خو دی خپل نوم حیدرشاه بولي او وایي چې تخلص ئې "حیدري" دی او پر څنگ ئې په "ناظم" سره مشهور دی.

تخلص مي حیدري نوم حیدر شاه دی په ناظم سره شهرت زما شاوخوا دی

دی د ۱۳۱۸هـ ق کال د شوال المکرم میاشتي پر ۱۴مه د شنبې په ورځ د کتواز په عرض بیگي کلا یا کلي کې زېږېدلی دی.

زر درې سوه اتلسم کال د هجرت وو
ورځ شنبه وه د ظهري دغه ساعت وو
زه پیدا وم څورلسمه میاشت شوال وو
د امیر عبدالرحمن خان پر ملک حکومت وو

په کابل مجله کې ئې د زېږېدو کال ۱۲۷۹ش = ۱۳۱۴ق = ۱۸۹۵ع ښوولی دی چې هم د ناظم له خپل قول سره توپیر لري او هم ئې د هجري او میلادي کلونو د اړولو محاسبه سمه نه ده.

د عرض بیگي کلا د کتواز په لویدیزه خوا کې پرته ده او د خوشامند په علاقه دارۍ اړه لري. دغه ځای د ډیلي سیمې ته نژدې ده. ډیله د یوې سیمې او رود نوم دی چې د مقر د بازار جنوبي خواته واقع ده. ددې کرښو لیکوال په زلمیتوب کې دغه ځای ته د هیلپو په ښکار وتلی وو.

د میرحیدر صاحبزاده پلار فیض الله صاحبزاده نومېدی او نیکه ئې مهترموسی نومېد چې د خپل وخت لوی عارف او د حاجي دوست محمد کندهاري خلیفه وو. د فیض الله صاحبزاده زیارت د مقر اولسوالی په چوله کې واقع دی. داسې ښکاري چې په دغه نامه دوه ځایه سته. یو ئې "کمکی چوله" او بل ئې "لو چوله" نومېږي. علامه رشاد لیکلي دي:

"کمکی چوله له مقره څخه دومره لیري ده چي یو تکړه سړی په پلي تگ په دريو ساعتو کي ور رسېږي. په کمکی چوله کي یو کارېز دئ د زرچه په نامه. تر چولي چي ووزي، لوړگی دښت واقع دئ. په لوړگی دښت کي تر ډیلي پوري د شپږو ساعتو پلي تگ لار ده." ۳

دا کورنی په نسبي لحاظ د پښین له یاسینزو سره تړاو لري. یاسینزي د بخاري ساداتو یوه پښه ده او د ۱۹۰۷ع کال د احصائیې له مخي ئي شمېر ۳۶۸ تنه وو. دوی ځانونه د سید ذر جمال نیکه اولاده بولي.

فیض الله صاحبزاده د علم په طلب پسي هند، ایران او عربي هیوادو ته سفرونه کړي او مروج علوم ئي زده کړي ول. په فارسي ژبه ئط شعر وایه او د " مثنوی غمگین" په نامه ئي کتاب کښلی وو چي وایي په کورنی کي ئي خوندي وو. ده په پښتو هم شعرونه ويلي دي چي یوه نمونه ئي داسي ده:

په هیڅ ډول مي د یار دیدن پرې نه ښو
که هر څو وو د رقیب راته تل غریږ
د رقیب په لاپو شاپو بند واز نه یم
هجران شو زمري، رامت ئي کر اورمېږ

د فیض الله صاحبزاده اکا محمد عمر صاحبزاده هم په پښتو شعر ويلي دئ او " در مختار" ئي پښتو نظم ته رارولی دئ چي وایي دده له لمسي عبدالله جان صاحبزاده سره یو وخت لیدل سوی وو. د فیض الله صاحبزاده ورور عبدالکریم صاحبزاده د علم پرڅه درلوده او پر څنگ ئي د پښتو شعر نموني هم پاته دي:

چي دي بدر د ناخن هلال په سر کر
لمر له شرمه سر پر ځای د مازیگر کر
قد زیبا ستا چي سر لور کر له شمشاده
سروي سر د سلامی په زانو ورکر

د پښتون فردوسي میر حیدر صاحبزاده پلار دده په ورکتوب کي مړ سوی وو او دی له خپل اکا سره له عرض بیگي کلا څخه د ارغنداو جیلاور ته راکده سو. لومړنی تعلیم ئي له خپل اکا څخه وکړ. وروسته د نور علم په طلب پسي پښین ته ولاړ. هورې ئي څه علوم ولوستل خو د علم تندي تر کوهاته، تر ډهلي او تر مدرسه ورساوه. په مدراس کي د مولوي ابوالوفا صاحب افغاني په شهرت خبر سو او سمدلاسه دکن ته ورغی او د هغه د شاگردانو په ډله کي شامل سو. د میرحیدر صاحبزاده له خولي ویل سوي دي چي پښتو ژبي ته ئي لوی هڅونکی مولانا ابوالوفا صاحب وو. له مولانا صاحب څخه د علومو تر تحصیل وروسته هیواد ته راغی. په دغه وخت کي د سردار محمد هاشم خان د صدارت دوره وه. میر حیدر صاحبزاده خپل لومړی کتاب چي د فقه په باب په نظم وکښ، محمد هاشم خان صدراعظم ته ئي اهدا کړ او له همدې اسپته ئي نوم " تحفة الهاشمیه" پر کښېښوو. دده منظوم آثار چي مور ته معلوم دي، په دې ډول دي:

- ۱ - تحفة الهاشمیه - ۹۰۰ بیته
- ۲ - علم الفرائض - ۷۵۰ بیته
- ۳ - پوره انسان - ۱۵۰۰ بیته
- ۴ - ادبي حکایات - ۱۰۰۰ بیته
- ۵ - د پوهانو افکار - ۱۵۰۰ بیته
- ۶ - د افغانستان تاریخ په څو برخو کي:
الف - تر اسلام دمخه - ۱۵۰۰۰ بیته
ب - د کوشانیانو تاریخ - ۹۰۰۰ بیته
ج - د اسلام په ظهور کي د طاهریانو تر پایه - ۵۶۴۸ بیته
د - د میرویس نیکه او هوتکیانو تاریخ - ۲۲۰۰ بیته
ه - د احمد شاه بابا تاریخ - ۵۳۰۰ بیته
و - په نونسم قرن کي د افغانستان تاریخ - ۹۰۰۰ بیته
ز - د تیمور شاه او زمانشاه دوره - ۳۶۲۲ بیته
ح - د صفاریانو او سامانیانو دوره - ۲۹۰۰ بیته
ک - د غزنویانو تاریخ - ؟ بیته

ل - د غوريانو تاريخ - ؟ بيته

۷ - مناظري - ۱۷۳۲ بيته

۸ - دوه زره پښتو متلونه، هر يو په يوه څلوريځه كې.

له دې آثارو څخه ئې يو ازي مناظري په ۱۳۸۳ش كال د كندهار د اطلاعات او كلتور رياست په همت او د ښاغلي مطيع الله روهيال په زيار چاپ سوي دي. نور ئې د ظاهر شاهي دورې په كلونو كې د كابل تر پښتو ټولني پوري رسولي ، خو د چاپ غم ئې چا نه دئ خوړلی. له دغو آثارو څخه ئې يوازي د افغانستان د منظوم تاريخ په صله كې د آريانا جايزه چي په هغه وخت كې د افغانستان لومړۍ درجه جايزه وه، په ۱۳۳۲ هـ ش كال وركول سوه او پر څنگ ئې حكومت ورته پنځوس جريبه مخكه د كندهار په ارغنداو كې ور وبخښله. دغه راز د اعليحضرت محمد ظاهر شاه له خوا ورته يوه بگړۍ، يو طلايي ساعت، يو طلايي قلم، يوه چپنه او اتلس زره افغانۍ نغدي وركول سوي. له دې انعامونو او بڅښنونو څخه څوك ددغو منظومو آثارو په ارزښت او اهميت پوهېدلای سي. خو له بده مرغه د پښتو ټولني د هغه وخت مسولينو ئې د آثارو د چاپ په برخه كې غورونه كانه واچول او تر ننه لا هم په پښتو ادبي زېرمه كې ددغه شان مغتني مجموعي ځای تش دئ.

د افغانستان ددغه منظوم تاريخ يو دوي ټوتي په كابل مجله (۲۳ كال اتمه گڼه، ۲۲ - ۲۳ مخونه) كې چاپ سوي دي چي دلته ئې دوهم وار بيا رانقلوم:

قوم ته د ميرويس نيکه خطاب:

درته وايم په ايمان پښتنو داسي

زه يوازي په مطلب پوهوم تاسي

چي پر سر اخيستي ما لويه خواري ده

زما غرض پكښي دا ستاسي آزادي ده

آزادي هغه نعمت بي بها دئ

لاس راوړو ته ئې هر قسم كار روا دئ

روا بولم چل او جنگ او د سر پرېكړه

څو چي كړي پيدا بېوزلو لره ټپكه

زموږ له منځ څخه وتلی اوس گرگين دئ

نو د تاسي زړه په كومه خبر شين دئ

پښتون هغه باغیرته كلک تېر وو

چي مغل دده له توري كند كېر وو

مغلانو كړه له دوی نه ماتي جانه

ماتي نه ده د پارسي فوج ورته گران

اوس كه تاسي په رشتيا ټينگه زما ملا كړئ

په همت تر شا، راتلونكي فوج د شاه كړئ

نو به تېري شي په دې جگړې زموږ ناري

و به باسو د ذلت ځنځير له غاړي

خلاص به قام له مرئيتوبه او ذلت شي

پر هيواد به بيرغ لور د حريت شي

ولاړ به نوم د آزادي شي و ملكو ته

د نړۍ ټولو قومو او ملتو ته

د پاڼو شميره: له ۴ تر ۶

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همكاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه كړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليكني د ليكنيزي بني پازوالي د ليكوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليكنه له راليولو مخكي په څير و لولئ

د پردو د تسلط جوغ به غوڅار شي
خلاص به نوم د پښتانه له دغه عار شي
ورونو! اوس نو تاسي ټول زما په خوله كړئ
په همت پر خپل خالق توكل وكړئ
چي زموږ او ستاسي وي خالص نيتونه
او خوشاله وي له دې آزادي زړونه
په توكل چي په يوه رگي مور درومو
پر لښكرو د پردو به بری مومو
اوس په لاس د نا اهلانو دا دولت دئ
دا څو كاله د حكومت داسي حالت دئ
دا څو كاله كال په كال دوی ذلت مومي
روخ په روخ د نړېدو پر لوري درومي
زه چي هلته په ايران كي لر و بروم
په جزئي او په گلي حال ئي خبر وم
د دولت غټان روان دي پر دوو لارو
يو د بل پر ضد كوي اقدام د چارو
كښلي دوی د يو و بل مخ ته كوهي دي
په نيتو او زرو كښي ډېر سره پردي دي
هر سړی ئي د خپل نفس پيروي كا
داسي نه ده چي د خپل ملك غمغوري كا
هميشه مشغول په عيش او په عشرت دي
نا خبره له احواله د ملت دي
سترگور سړی په ملك كښي نه وو، داسي
چي په سم طور نظام د ملك راباسي

د احمد شاه بابا خويونه

چي رغبري مؤرخين له دې ټولواكه
گانه كېري معتدل شاه له اخلاقه
ډېر پابند د اوامرو مذهبي وو
ولار ټينگ پر عرف عاداتو پښتني وو
چي اعمال افعال دده ته كاته كېري
له شاهانو عادلانو حسابېري
ټولواك كړو وصيت زامنو ته تل داسي
مجرمان چي هيڅ وخت نه كړئ مثل تاسي

بل ویلي دوی ته داسي وه نوموري
له کورنشه د خان منعه کړی وگری
بحث مجلس د علماوو به همپش کړی
او حرمت به د سید او د درویش کړی
د دینداره تولواک زبنته ډبر غیرت وو
له غیرته ئې همدارنگه حالت وو
گنہکار تي له گناه کوله تیره
له ضعیف سره ئې کرله مینه ډبره
ظالمانو او غلیم ته داسي ور وو
ډار ئې نه کاوه همپش به په کاوړ وو
د خپل ملک پر فرد مشفق په شان د پلار وو
پر مجرمو پر ظالمو سخت قهار وو
دا تولواک وو جوانمرد حق پېژندونکی
د احسان په هیڅ وخت نه وو هیرېدونکی
له نادره چي احسان وو شاه لیدلی
کور دده ئې له تاراجه وو ساتلی
له بناغلي چا لیدلی امساک نه وو
ډار او حرص او تکبر د تولواک نه وو
په اعمال و په افعالو زما لاله
نه به ووت دی په هیڅ وخت له اعتداله
بڼه اعمال صالحه ئې په دا شان دي
په همت او بزرگی ئې شاهدان دي
نو په دې حیث مورخین پښتانه واره
مدح کړي ددی تولواک په لوړه غاړه
او اکثره پښتانه ددغه غولي
احمدشاه له اولیاوو څخه بولي
دغه لوی افتخارات دده باله شي
ورته گوره درنه څره په تاله شي